

ת"פ 5062/07/11 - מדינת ישראל נגד קלאסיק נעליים בע"מ, טל אליק ()

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע - בשבתו באילת

ת"פ 5062-07-11
24 ספטמבר 2015

לפני: כב' השופטת אורלי סלע - נשיאה

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

נגד

הנאשמים:

1. קלאסיק נעליים בע"מ (ח.פ. -) ע"י ב"כ הכונס הרשמי - עו"ד
צבי קוויש 2. טל אליק ()
ע"י ב"כ: עו"ד אור ליסקר

החלטה

1. לפניי הודעת מנהל מחוז ב"ש והדרום בכונס הרשמי, אשר הוגשה בשם הנאשמת 1 קלאסיק נעליים בע"מ (להלן - הנאשמת) ובמסגרתה מבקשת הנאשמת לחזור בה מהודאתה בכתב האישום.

2. למען שלמות התמונה יצוין כי הודעת הכונס הרשמי הוגשה, בין היתר, בעקבות בקשה לאישור הסדר טיעון (סגור) שהוגשה ביום 21.10.14, החתומה על ידי שני הצדדים - עו"ד צבי קוויש מטעם הכונס הרשמי ועו"ד ישראל שניידרמן מטעם המאשימה, במסגרתה הודה הכונס הרשמי בשם הנאשמת בביצוע העבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

חרף ההודעה על הסדר טיעון ובשל היעדרות הכונס הרשמי מדיון ההקראה שנקבע בעקבות ההודעה על הסדר טיעון, טרם ניתנה הכרעת דין בתיק נגד הנאשמת.

3. סוגיית חזרה מהודאה נאשם במהלך המשפט, עוגנה בסעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קובע כלהלן -

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".

המקרים לפיהם יתיר בית המשפט חזרה בהודאת נאשם נידונו בהרחבה בפסיקת בית המשפט העליון. בע"פ 635/05 **אמג'דת דענא נ' מדינת ישראל** (26.11.2007) סיכם בית המשפט העליון את שלל השיקולים שיש לשקול במקרה של חזרה מהודאת נאשם, וכך פסק -

"חזרה מהודיה טעונה אפוא רשותו של בית המשפט, ומתן רשות זו מותנה בקיומם של "נימוקים מיוחדים", שהמחוקק לא ראה לפרטם. להלכה נפסק, כי חרטת הנאשם, כשלעצמה, אין בה כדי להוות נימוק מיוחד לעניין זה, וכי יותר לנאשם לחזור בו מהודייתו רק בנסיבות חריגות ... עם זאת, **עיתוי הגשת הבקשה לחזור מן ההודיה מהווה שיקול מכריע בבחינת בקשתו של הנאשם לחזור בו מן ההודיה שמסר**" (הדגשות הוספו-א.ס.).

במקום אחר עמד בית המשפט העליון על החשיבות במתן אפשרות לנאשם להוכיח חפותו -

"אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, והמטרה האחת והיחידה העומדת ביסוד בקשתו היא כי תינתן לו ההזדמנות להוכיח את חפותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא להכביד תמיד במשקלם של אותם "נימוקים מיוחדים", הנדרשים בסעיף 153(א) הנ"ל" (ע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' ד"ר קאסם סמחאת** (14.11.91)).

באשר לעיתוי בחזרה מהודאה ולגישה המקלה בחזרה מהודאה לפני מתן גזר הדין נפסק -

"אכן, יש טעם רב בכך שרק בנסיבות נדירות יותר לנאשם לחזור בו מהסדר טיעון לאחר גזירת דינו, שאם לא כן הסכמתם של נאשמים להסדרי טיעון תהא למעשה מותנית בחומרת העונש שמוטל עליהם בדיעבד (ראו עניין פלוני, עמ' 579). **אין אלה פני הדברים במקרה בו מבקש הנאשם לחזור בו מהודייתו עוד לפני מתן גזר הדין**. בנסיבות כאלה קטן החשש שמא מדובר בתכסיס. על יסוד זה איבחן בית המשפט בעניין סמחאת את נסיבות המקרה שעמד לפניו לעומת אלו שבעניין פלוני (ראו עניין סמחאת, עמ' 801). הגישה המקלה יותר לגבי חזרה מהודיה מתבקשת כאשר הבקשה מוגשת לפני מתן גזר הדין. כמובן, שאף במקרה כזה אין להיעתר לבקשה באופן אוטומטי, אלא יש להתחשב ביתר הנסיבות". (הדגשות הוספו-א.ס.) (ע"פ 5622/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.01.04)).

4. באישום מושא ההחלטה, הבקשה לחזרה מהודאה ניתנה טרם מתן גזר הדין ואף בטרם ניתנה הכרעת הדין ועל כן, כפי שנקבע בפסיקה, יש לנקוט בגישה מקלה. עם זאת, בטרם תינתן החלטה בבקשה ומשלא ניתן להיעתר לה באופן אוטומטי, יש לבחון את יתר הנסיבות.

5. בקשת הנאשמת לחזור בה מהודאתה הוגשה ללא כל נימוק.

משכך, תגיש הנאשמת, בתוך 14 יום מקבלת ההחלטה, בקשה בה תפורטנה הנסיבות שהביאו את הנאשמת לבקש לחזור בה מהודאתה.

6. עם קבלת הבקשה תינתן החלטה בבקשה לחזרה מהודאה.

7. לעיון ביום 11.10.15.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ו, (24 ספטמבר 2015), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.